

og Sognekommuner med et Indbyggertal af over 10,000 vil Fastsættelsen dog kunne ske ved Inddeling i Grupper af Forretningerne under Hensyntagen til deres Beliggenhed, Art og Omfang. Den samlede, hver enkelt Kommune tilkommende Andel i Afgiften for Aaret 1918 vil kunne ansættes til et Beløb, der omtrentlig svarer til Kommunens Andel i Afgiften for Aaret 1916 med et Tillæg, svarende til det for Aaret 1917 eftergivne eller tilbagebetalte Beløb. — Ved Tildeling af nye Adkomster til Handel, Beværtning og Gæstgiveri skal Afgiften svares efter den ændrede Regel, dog saaledes at der ikke kan opkræves en mindre Afgift end den, der for tilsvarende Forretninger opkræves efter det for Treaaret 1916—18 oprindeligt fastsatte Afgiftsbeløb. — Forsaaavdt der i Medfør heraf foretages en Eftergivelse eller Nedsættelse af vedkommende Kommunes Andel i det en Virksomhed for Treaaret 1916—18 paalagte Afgiftsbeløb, eftergives eller nedsættes Statskassens Andel i Afgiften med et procentvis tilsvarende Beløb.

I Bemærkningerne til Lovforslaget — der fremsattes samtidig med Lovforslaget om, at den i Beværterloven anordnede Revision af Loven i øvrigt skulde udsættes, hvilket Lovforslag er blevet Lov under 13. Dec. 1917, jfr. ovfr. pag. 154 — anføres bl. a., at det maa erkendes, at de hidtil gældende Regler om Brændevinsafgift under de nuværende ekstraordinære Forhold virker i høj Grad byrdefuldt for talrige næringsdrivende, og en Del Organisationer af Beværtere og handlende har da ogsaa i indgivne Andragender gjort gældende, at der ved de Foranstaltninger med Hensyn til Forhøjelse af Afgift af stærke Drikke, Rationering, tidlig Lukning o. lign., som det har været nødvendigt at træffe, er forvoldt de Beværtere og næringsdrivende, der forhandler stærke Drikke, betydelige økonomiske Tab, hvorfor de har udtalt Ønske om, at der, saa længe de ekstraordinære Forhold vedvarer, maa blive indrømmet dem Lempelser med Betalingen af den dem paahvilende Brændevinsafgift, og dette Ønske mente Ministeriet at burde imødekomme. Da der imidlertid under de nuværende overordentlige Forhold er paalagt Kommunerne betydelige ekstraordinære økonomiske Byrder, har man ment, at der burde gives Kommunerne en Mulighed for at opveje den Nedgang i deres Indtægter, der vil blive en Følge af en saadan Nedsættelse, og Lovforslaget gik derfor ud paa, at Kommunerne skulde kunne „ændre“ (altsaa baade nedsætte og forhøje) Afgifterne for den tilbageværende Del af Treaaret 1916, hvilket Kommunerne